

NO. I.

ART
IN
2015

SLAVÍME DVACETINY

NO. 1. Otevíráme první časopis věnovaný základní umělecké škole A PLUS a všemu, co se děje kolem ní a kultury na Těšínsku. Pokud Vás zaujmou některé články, obory či jednotlivé postřehy, nestyďte se a přijďte se zeptat, anebo navštivte náš web zusaplus.cz. Příjemné čtení Vám přeje redakce žáků a učitelů magazínu Art In.

Naše „zuška“ už je sebevědomá mladá dáma

Kdybych chtěla přirovnat dvacetileté výročí naší školy k životu člověka, řekla bych, že jsme na počátku cesty. A jak to bývá i v životě lidském, zrod nebyl bez problémů, tu s úřady, tu se zájmem veřejnosti, s fluktuací jak učitelů, tak žáků. Tyto těžké začátky, troufám si říci, máme snad za sebou. Samozřejmě se jako každá škola potýkáme s každodenními problémy, ale

naučili jsme se je překonávat a užívat si toho krásného, co nám práce s našimi žáky přináší. A protože každé kulaté výročí vybízí k bilancování, dovolím si i já zavzpomínat.

ZUŠ A PLUS, spol. s r. o. jsem založila v roce 1994 v době, která byla vzniku soukromého školství velmi nakloněna. Původně ovšem nesla název Soukromá základní umělecká škola. V roce 1996 se měnila legislativa, vlivem toho se škola transformovala na společnost s ručením omezeným a dostala současný název. Vznikla jako ZUŠ se čtyřmi obory: hudebním, výtvarným, tanečním a literárně dramatickým. Pro malý zájem ze strany klientů byly postupně taneční a literárně dramatický obor zrušeny. Také nejžádanější hudební obor ovšem z počátku neměl, co se předmětů týče, široké zastoupení. Vyučovalo se hře na klavír, elektrické klávesy, zobcovou flétnu a pěvecké hlasové výchově. S příchodem mladých učitelů a stabilizací pedagogického sboru ovšem začalo dětí i zájmu o jiné předměty přibývat, takže v současnosti už u nás mohou žáci studovat i hru na housle, akordeon, trubku, klasickou i elektrickou kytaru, příčnou flétnu. Všechny děti dostaly možnost zapojit se do práce v komorních seskupeních Flauto dolce – komorní soubor zobcových fléten, Flauto magico – komorní hra příčných fléten, Colours guitars – skupinová interpretace klasické kytary, Black and

White Orchestra – skupina elektrických klávesových nástrojů. Jak mohli diváci sami vidět na našich koncertech, tato seskupení se také občas propojí a zahrají si společně. Komorní hra se stala jednou z nejoblíbenějších činností na naší škole.

Během let se u nás vystřídala celá řada učitelů, současný pedagogický sbor je poměrně mladý a stabilní a je pozitivní, že je stoprocentně aprobovaný. Kromě toho učitelé absolvují každoročně celou řadu vzdělávacích kurzů, aby se jejich výuka neustále zkvalitňovala a modernizovala. K tomu nám napomáhá i stále obnovovaná didaktická technika, máme velmi dobře zařízenou učebnu pro hudební teorii, a to jak v kmenové škole, tak na pobočce ve Stříteži. K dispozici máme koncertní sál a ozvučovací techniku. Ve výtvarném oboru vzniklo, v rámci možnosti vytvořit si vlastní školní vzdělávací program, nové studijní zaměření multimediální a prostorová tvorba, které disponuje počítačovou učebnou. Velmi si vážím kolegů, kteří kromě toho, že vyučují, jdou dětem vzorem i tím, že vystupují na koncertech. Žáci tak vidí, že i jejich učitel musí stále cvičit, že nic nespadlo jen tak z nebe. Mnozí naši učitelé ještě mimo své zaměstnání vystupují v divadlech, účinkují v různých orchestrech a kapelách, provozují hudbu klasickou i jazzovou, populární i folklór.

Jak již jsem výše naznačila, otevřeli jsme v tomto jubilejním roce pobočku ve Stříteži, jelikož počet dětí z této obce stále narůstal a zájem ze strany rodičů i paní ředitelky z tamější ZŠ je obrovský. Vstříc nám vyšel i pan starosta, takže jsme dostali k dispozici prostory v ZŠ i na místním úřadu. Bohužel nám ale mírně poklesl zájem o vzdělání v ZUŠ v naší kmenové škole ve Svibici, přestože děti to mají

s docházkou mnohem jednodušší. Na druhou stranu k nám dojíždějí děti i ze vzdálenějších obcí, například z Horní Suché, Hnojníku, Smilovic, Ropice, Nebor atd. Jejich rodičům patří dík za to, že jim docházku umožňují, často je musí do školy vozit a věnují jim tak svůj vzácný čas. Jen vzájemnou spoluprací učitele, žáka a rodiče můžeme plnit naše hlavní poslání – vychovat harmonickou, kultivovanou osobnost se zdravým sebevědomím, se schopností tolerance a úcty k druhému člověku, se schopností vnímat krásu kolem sebe, a to nejen v umění, ale i v přírodě. Učíme děti nebát se vyjádřit svůj vlastní názor, ale zároveň tolerovat názory jiné, byť s nimi nemusíme souhlasit. Učíme je pracovitosti, vytrvalosti, poctivosti, svědomitosti, ale i pokoře a ohleduplnosti. A to vše děláme s velkou láskou, neboť láska, kterou dáváme, je ta jediná, která nám zůstane.

Mgr. Alena Adamíková

„Chci být celebritou!“

Každé malé dítě má své sny, různé představy o životě, ale většina lidí, nejen dětí, by chtěla být slavná, známá, zkrátka být celebritou, hrdinou nebo olympijským vítězem.

Už po prvním kopnutí do balónu má malý klučina pocit, že bude jednou hrát jako Messi nebo Ronaldo. Cesta k úspěchu je však složitá. To ví i malá dívka z přípravy, když prvně uchopí hudební nástroj nebo za něj usednou, začnou se linout první tóny, a už se vidí ve vyprodané koncertní síni. Všechny tyto sny mají svůj začátek u každodenního tréninku a náročné a tvrdé přípravy a drilu. Talent většinou nestačí. Úspěch vždy s sebou nese těžkou práci.

Váhal jsem, když má dcera chtěla začít hrát na hudební nástroj. Zda to nebudou jen vyhozené peníze, jelikož výuka v hudební škole jako v každé jiné vyžaduje určité prostředky a finance. Důležité je zvolit ten správný nástroj. Dcera začala hrát na klávesy, ale postupem času chtěla zkusit i hru na klavír. Dnes chodí hrát na dva nástroje a myslím si, že je spokojená. Hodně volného času stráví hraním. Nejenže cvičí povinné skladby, ale také si zkouší něco složit nebo si hraje nejnovější hity podle poslechu, prostě se učí hrou.

Důležité je vydržet. Když potom rodiče přijdou na předehrávky a začne hrát žák z čtvrtého nebo pátého ročníku, tak to už je opravdu „koncert“!

A možná již posloucháme novou budoucí celebritu.

Miroslav Szymeczek

Co naši rodině dala ZUŠ A PLUS?

Spoustu kulturních zážitků a relaxace, když se rozezní hudební nástroje a dětské hlásky při zpěvu. Těšíme se vždy na tradiční vánoční koncert, který nám každý rok připomene, že se blíží období klidu, pohody a rozjímání.

Výbornou výtvarnou průpravu, kterou dcera právě teď zužitkovává při studiu na střední škole.

Witosová Kateřina

Moje „zuška“

Při tvorbě tohoto článku jsme všichni společně vzpomínali na své začátky působení na naší škole a pro mnohé zároveň i počátky vyučovací praxe. Někteří z nás přicházeli s obavami z organizačních záležitostí, ze stylu vedení a vstřícnosti kolegů. Novým učitelům dělalo starosti, jestli zvládnou předat své vědomosti a dovednosti svým žákům srozumitelným způsobem, a jak na ně budou žáci reagovat. Naopak ti, kteří již měli několik let vyučovatelské praxe za sebou, jen očekávali, jaká bude úroveň hudebního nadání a svědomitosti jejich žáků.

Po prvním odučeném školním roce na této škole můžeme s klidem prohlásit, že naše počáteční obavy byly pouze dočasné. Získali jsme představu, co práce učitele obnáší a ve které oblasti máme ještě rezervy. A že s každým žákem přichází nový problém, tudíž se i my pedagogové díky jim pořád vzděláváme.

Z původních členů školy zůstala pouze paní ředitelka, která je její zakladatelkou a zřizovatelkou. Změny v pedagogickém sboru byly z mnoha důvodů, často pro změnu místa pobytu především mladých učitelů, často ještě studentů, avšak nynější učitelský tým vnímá svou školu jako přístav, který nehodlají opustit v blízké ani daleké budoucnosti.

Jedinou nevýhodou na naší malé škole je, že ve většině případů vyučuje daný nástroj jen jeden pedagog. Důvod nevýhody shledáváme v tom, že problematiku svého nástroje můžeme konzultovat pouze s kolegy z jiných škol.

Všichni chápeme své kolegy jako přátele a pomocníky a považujeme se za dobrý tým, který zvládá pokořit spoustu překážek a zvládnout řadu nelehkých úkolů. Jedním z nich, na který jsme hrdi, je náš Školní vzdělávací program, který bychom jako jednotlivci jen těžko vytvořili.

Žáci. To je něco, co nám přináší především radost, někdy však i smutek a starosti. Čeho z toho se nám dostane, to závisí už jen na nich. Míra zájmu a nadšení žáka pro nástroj je přímo úměrná našemu dobrému pocitu z vykonávané práce a je hnacím motorem pro nové nápady a inspirace.

Chtěli bychom popřát této škole, tedy především vedení a zaměstnancům, hodně štěstí, vytrvalosti a spousty dalších úspěchů v rozvíjení talentu dalších generací žáků, a aby se nám s nimi a jejich rodiči stále tak dobře spolupracovalo.

Po čem lidský duch prahne?

„Hudba je duševní potrava, která nemůže být nahrazena něčím jiným.“ Toto je část citátu Zoltána Kodályho.

V dnešním přetechizovaném světě význam hudby stále stoupá, aktivní postoj k hudbě začínající společným zpíváním matky s dítětem se vytrácí.

Jako matka dvou dcer jsem se od jejich útlého věku snažila využít a zaujmout nejdostupnějšími formami setkání s hudbou – CD s dětskými písněmi, návštěvami divadla, hraní s dětskými hudebními nástroji. Cesta do hudební školy s první dcerou nebyla jednoduchá, chtělo to čas a delší motivaci, ale povedlo se. Díky přístupu oblíbené paní učitelky zde setrvala desítku let, kdy se věnovala hře na dva dechové nástroje.

Říká se, že příklady táhnou, a je to pravda. Mladší dcera po vzoru své sestry nastupovala do hudební školy se zájmem a nadšením automaticky. Bylo to ve druhé třídě a současně na dva obory. Dnes studuje na víceletém gymnáziu a zvládá hru na zobcovou a příčnou flétnu.

Co se jí dnes vybaví, když se řekne „hudebka“? Milá paní učitelka, která dokáže zaujmout, a oblíbené melodie, které si může sama vyhledat a zahrát. Muzicírování působí pozitivně na zvyšování sebedůvěry mých dcer, nebojí se vystoupit před publikem, učí se spolupracovat v týmu spolužáků.

Je pro mě svátkem a zároveň obohacující chvilkou, když vidím své dítě na podiu při vystoupení. Víím, že se za tou jedinou skladbičkou skrývá spousta času, trpělivosti a lásky k hudbě, kterou učitel předává.

Děkuji všem učitelům za to, co vložili do našich dětí, a přejeme ZUŠ A PLUS dlouhé trvání a školu plnou zapálených dětí.

Naše „výtvarka“

Každý čtvrtek, kdy jsme měly v ZUŠ výtvarku, byl pro nás zábavný, vždy jsme se na něj těšily.

Bylo fajn, že v hodinách výtvarné výchovy jsme si povídaly s paní učitelkou nejen o obrázku, který jsme kreslily, ale i o umění, názorech a fantazii. Naučily jsme se vyjadřovat pocity jinak než slovně. Dokážeme je vyjádřit abstraktně, výtvarně. Zdokonalily jsme si prostorové vidění a naučily jsme se, co je perspektiva.

Výtvarka nám poskytla a zlepšila kreativitu i v různých dalších směrech, nejen ve výtvarné tvorbě. Do budoucna jsme získaly velký rozhled v umění a při výběru střední školy máme větší možnosti.

Při závěrečných pracích jsme měly trochu obavy, zda to zvládneme, ale nakonec práce dopadly nad naše očekávání. Kresby, malby i prostorové práce jsou pro nás cennosti a vidíme v nich sebe a naše pocity.

Hodně jsme se v ZUŠ naučily, ale pořád jsme na počátku cesty a máme se stále v čem zdokonalovat.

Alice, Adéla, Adriana

Jsmo hrdí na to, jaké jsou naše děti

Jako rodiče jsme velmi rádi, že naše dcera mohla zrealizovat své zájmy a dělat to, co ji baví. Pevně doufáme, že jí do budoucna tyto zkušenosti přinesou ještě hodně dobrého. Byli jsme velmi nadšeni její závěrečnou prací a také překvapeni, jak se za osm let zdokonalila.

Sabelovi

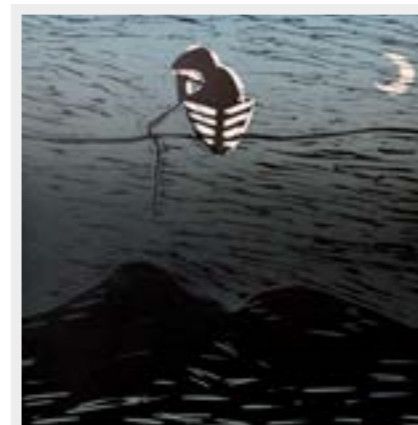
fotografie: Eduard Šrubař
(1r multimediální a prostorové tvorby)

Co je to

MULTIMEDIÁLNÍ A PROSTOROVÁ TVORBA?

Inu každý máme jakousi představu o prostoru, kde se pohybujeme, který obýváme a v němž prožíváme svůj život. Chceme-li tuto představu někomu nabídnout ke sdílení, využijeme jisté komunikační prostředky, tedy jakési médium vhodné pro přenos takových informací, z těch klasických například zvuk, obraz, animaci, film, anebo využijeme (pokud to ovládáme) dnes populární virtuální prostor, nabízející nekonečné možnosti kombinací všech různých prvků klasických, převedených do digitální podoby. Virtuální prostor nám navíc zajišťuje možnost interaktivity, jakési možnosti zapojit posluchače / diváka do dění v mém vlastním světě, v mém multimediálním prostoru.

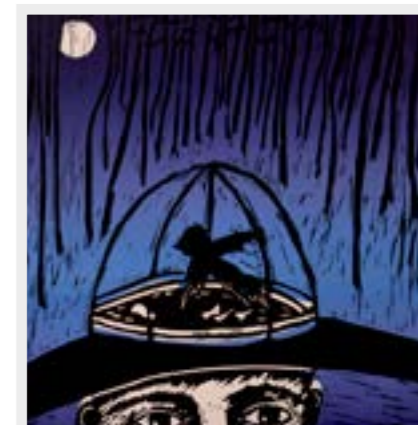
Lukáš Adamík

„Naděje či smůla“

„Temný les“

„Černá myšlenka“

linoryty: Adriana Ptakova
(absolventská práce prvního cyklu)

Co našim dcerám přineslo hudební vzdělání

Jsmo rodiče dvou dcer. Obě se věnují hře na klavír. Starší z nich loni ukončila docházku v Základní umělecké škole A PLUS, spol. s r. o. v Českém Těšíně po absolvování druhého stupně. Mladší dcera je v 5. ročníku. Každá však vnímá toto hudební vzdělání jinak. Jedna jako přípravu k vědomému využívání tohoto umění a jako součást svého budoucího povolání. Druhá díky němu rozvíjí zájmy o hudbu, zejména klasickou, a s větší citlivostí ji vnímá, stejně tak i krásy okolního světa. Postupné poznávání světa hudby v ní vyvolává emoce, které se snaží uplatnit i ve svém projevu. Hudební vzdělávání však oběma přispělo k lepšímu sebevědomí a větší jistotě. Docházením do hudební školy se rozvíjí jejich tvůrčí činnost, toto prostředí velmi ovlivňuje jejich charakterové vlastnosti. Kontakt s hudbou od útlého věku jim pomáhá vnímat svět zvuků, ve velké míře rozšiřuje horizonty v dospělém životě.

Prostředí v hudební škole je velmi přátelské, díky čemuž se děti rychle přizpůsobují různým změnám. Vedení školy má zájem o prezentaci své činnosti na veřejnosti, a to pořádáním různých veřejných koncertů a setkání, v rámci kterých děti i jejich učitelé předvedou své umění a rodiče tím mají možnost seznámit se s výsledkem přípravy dětí, zároveň mohou srovnat výkony jednotlivých žáků.

Vzdělávání v oblasti umění obecně má za cíl získání estetického citění člověka vůči přírodě i umění. Jednou z možností, jak toho docílit, je i hudební vzdělání. Plnou měrou, zejména díky nekonečné trpělivosti všech učitelů, je dítě vychováno v tomto směru právě v ZUŠ A PLUS, a má proto velkou šanci nabýt potřebné citění k prohlubování svého poznávání života.

Za veškerou péči, pomoc a vstřícný přístup k dětem i rodičům patří všem pracovníkům školy velký dík.

Dana a Jiří Polokovi

Víc jak rok s grafikou

Ke grafice jsem se dostal na podzim v roce 2011 prostřednictvím plakátka, který mi dala moje paní učitelka na informatiku se slovy, že by mě to mohlo zajímat. A měla pravdu, už od malička mě bavilo něco tvořit a nouzí o nápady jsem rozhodně netrpěl. Proto jsem si řekl, že by byla škoda se nepřihlásit a nadále nerozvíjet svoji kreativitu. Ze všech okruhů, ze kterých se můžete naučit základy v multimediální tvorbě, mě od samého začátku nejvíce nadchla 2D grafika (ta vektorová), které se s velkou oblibou věnuji pořád.

Možná si říkáte, co to může být taková vektorová grafika? Vektorová grafika je jeden ze dvou způsobů reprezentace obrazových informací v počítačové grafice. Zatímco v rastrové grafice je celý obrázek popsán pomocí hodnot jednotlivých barevných bodů (pixelů) uspořádaných do pravoúhlé mřížky, vektorový obrázek je složen ze základních

geometrických útvarů, jako jsou body, přímky, mnohoúhelníky a křivky. Jedna z velkých výhod vektorové grafiky je, že při zvětšování či zmenšování obrázku nedochází ke ztrátě kvality na rozdíl od rastrové grafiky, ve které je tomu naopak. Má však i své nevýhody, a to že se složitěji pořizuje oproti grafice rastrové, u které lze obrázek snadno pořídit fotoaparátem či skenerem.

autoportrét: *Matouš Marták*

Teď jste se asi zarazili a pomysleli si, co mě na tom může bavit? Nejvíce ze všeho se mi líbí to, že v jakémkoliv druhu grafiky můžete vytvořit cokoli, bez jakýchkoli omezení vaši fantazie a tím realizovat Váš nápad, myšlenku, názor apod. A proto jsem rád, že jsem se dozvěděl o multimediální tvorbě, protože jsem objevil věc, která mě velmi baví a do budoucna vím, jakému povolání bych se chtěl věnovat. Tímto bych chtěl poděkovat také skvělému kolektivu, díky kterému se těším na každý čtvrtek s grafikou víc a víc.